

Предотвратяване на трафика на хора сред лицата пътуващи по миграционни маршрути към Европа

Клеър Хийли

Резюме

Изследването „Силата да продължа: устойчивост и уязвимост към трафика и други злоупотреби сред хората, пътуващи по миграционни маршрути към Европа“ анализира **рисковете от трафик** сред хората, пътуващи по миграционни маршрути към Европа; **факторите на устойчивост** към трафика на хора и други злоупотреби; и **факторите на уязвимост** към трафика и други злоупотреби. Изследването обхваща източносредиземноморските, балканските и централно-средиземноморските миграционни маршрути.

Резултатите от изследването показват значимостта на **контекста на миграционните маршрути** за преживяванията на хората: **географията** на маршрутите; и **политиките и практиките**, прилагани през различни периоди на различни места. Поради липсата на законни начини за миграция и търсене на убежище, както и липсата на възможности за редовен транзит, **почти всички мигранти използват услугите на каналджии**. Миграционните политики и практики се фокусират главно върху борбата с нередовната миграция и укрепване на границите, което значително увеличава уязвимостта на мигрантите.

В хода на проучването бяха идентифицирани конкретни данни за **69 потенциални случая на трафик** и 14 случая на лишаване от свобода за изнудване. Много малко от тези случаи са официално идентифицирани от властите. Мигрантите стават жертви на **трафик с цел сексуална и трудова експлоатация и принудително каналджийство**. Проучването показва, че лишаването от свобода за изнудване включва **злоупотреба с правата на дадено лице, за да се получат финансови или материални облаги**.

Основният начин на действие на трафикантите, независимо от това дали предоставят и каналджийски услуги, е да **злоупотребяват с уязвимостта на хората**. Тази уязвимост се дължи на необходимостта от използване и заплащане на превеждането през граница поради **липсата на алтернативи за редовно пътуване**.

Препоръки

За да се предотврати трафикът на хора, акцентът трябва да бъде върху това как хората могат да останат устойчиви към трафика и други злоупотреби, както и върху смекчаването на уязвимостта. Тези препоръки произтичат пряко от констатациите в това изследване, като предоставят **основани на доказателства насоки** за политиките и доставчиците на услуги, както и за мигрантите. Те трябва да бъдат прилагани, за да се отговори на трафика на хора, на устойчивостта и уязвимостта на мигрантите, както и защитата на правата на мигрантите. Това ще допринесе към стабилността, сигурността и върховенство на закона в изследваните страни и в региона.

Препоръките имат за цел да стимулират подход, който **не вреди** и се фокусира върху управлението на миграцията. Изпълнението на някои от препоръките е в съответствие със **съществуващия консенсус** относно правата на мигрантите сред политици, НПО, както и самите тях; други изискват значително **застъпничество и политическа воля**, за да се превърнат в реалност. Целта е да се допринесе за подобряване на ситуацията, представена от резултатите на изследването.

„Силата да продължа“ е резултат от изследователския проект „Изследване на факторите на уязвимост и устойчивост към трафик на хора на път към Европа (STRIVE)“, финансирано от Бюрото за мониторинг на трафика на хора и борбата с него към Държавния департамент на САЩ и проведено от Международния център за развитие на миграционната политика (ICMPD). 91 мигранти и 245 специалисти - организации и институции, работещи директно с мигранти - бяха интервюирани през 2018 г. в страните от изследването: Гърция, България, Северна Македония, Сърбия, Унгария, Германия и Италия. Този политически документ представя основните препоръки на изследването което може да бъде изтеглено изцяло от: [www.icmpd.org/fileadmin/ICMPD-Website/2019/New Strive Study Final.pdf](http://www.icmpd.org/fileadmin/ICMPD-Website/2019/New_Strive_Study_Final.pdf).

Препоръки за предотвратяване на трафика на хора сред мигрантите

1. Разширяване на възможностите за редовно пътуване	
Какво ?	Значително разширяване на възможностите за редовно пътуване на мигрантите, включително редовна миграция (напр. трудова миграция, събиране на семейство) и редово пътуване за бежанци (напр. презаселване, хуманитарни визи).
Защо?	Когато хората могат да пътуват безопасно, бързо и редовно, те избягват уязвимостите, произтичащи от пътуването, като използването на каналджии.
Кой?	Европейски държави; органи на ЕС, вкл. ЕСПОУ; международни организации, вкл. ВКБООН.
2. Разрешаване на легален транзит по миграционните маршрути	
Какво?	Разрешаване на легален транзит за хората, които не могат да пътуват редовно.
Защо?	Хората, които могат да преминат законно през транзитните страни, са по-устойчиви на трафик и други злоупотреби. Ако транзитът е законен, е по-вероятно те да се доверят на властите.
Кой?	Европейски държави; правителства на „транзитни страни“; органи на ЕС; международни организации.

3. Осигуряване на навременен достъп до справедлива процедура за убежище или други възможности за уреждане на статута при транзитно преминаване и в дестинацията	
Какво?	Осигуряване на ефективен достъп до всички форми на международна закрила и узаконяване на статута в държавите на транзит и дестинация.
Защо?	Докато хората очакват определяне на техния статут и особено ако молбата им за убежище бъде отказана или ако са без редовен статут, е по-вероятно да бъдат експлоатирани или да мигрират към друга страна чрез услугите на каналджии.
Кой?	Европейски държави и органи; ВКБООН; органите за убежище и имиграция.
4. Прилагане на мерки за гарантиране, че семействата могат да останат заедно	
Какво?	Да се гарантира, че семействата могат да останат заедно: в страните на произход, чрез предоставяне на алтернативи; в транзитните страни, като им се позволи да пътуват заедно; и в дестинацията, чрез събиране на семейството. Да се гарантира, че хора, които твърдят, че са членове на семейството, са наистина такива.
Защо?	Деца и възрастните, които пътуват или живеят сами, са по-уязвими от тези, пътуващи или пребиваващи заедно със семействата си. Деца пътуващи с възрастни, които не са членове на семейството, са по-уязвими към злоупотреби.
Кой?	Европейски държави; органи ЕС, вкл. ЕСПОУ и Frontex; международни организации; имиграционни власти; органите за убежище; полицията; услуги за закрила на детето; служители на граничната и бреговата охрана.
5. Осигуряване на закрила на непридружени и разделени деца, навършващи 18 години	
Какво?	Когато непридружените деца навършат 18 години, да се осигури преходна фаза, през която все още се прилагат мерки за закрила на детето, до 21-годишна възраст. Да се вземат предвид желанията и интересите на самите млади хора.
Защо?	Когато непридружените деца навършат 18 години, те вече нямат право на услуги за закрила и стават уязвими към трафик и други злоупотреби.
Кой?	Европейски държави; органи на ЕС; международни организации, включително Комитета на ООН за правата на детето; имиграционни власти; органите за убежище; полицията; услуги за закрила на детето; настойници на непридружени деца.
6. Въвеждане на специални мерки за защита на момичета, момчета, жени и мъже	
Какво?	Да се въведат специални мерки за защита на момичетата, момчетата, жените и мъжете, като се отчитат специфичните им нужди, предвид, че мъжете и момчетата също са уязвими към злоупотреби, особено непридружените и разделени момчета.

Защо?	Жените и момичетата се нуждаят от специални мерки за закрила, за да останат устойчиви. Но когато мъжете и момчетата не се считат за „уязвими групи“, може да им бъде отказан достъп до услуги, което ги прави по-уязвими към трафик и други злоупотреби.
Кой?	Имиграционни власти; органи за убежище; полицията; услуги за закрила на детето; центрове за настаняване; НПО; настойници на непридружени и разделени деца.
7. Гарантиране на адекватно, достъпно и безопасно настаняване	
Какво?	Да се гарантират достойни условия на живот, безопасност и достъп до услуги в централите за настаняване. Възрастните да бъдат настанявани в затворени центрове само в краен случай, а децата да не бъдат задържани. НПО, преводачи, културни медиатори, адвокати и социални работници следва да получат достъп до центрове за настаняване. Да се гарантира, че в централите няма трафиканти.
Защо?	Рисковете от трафик и експлоатация в централите за настаняване могат да бъдат смекчени, ако условията на живот и мерките за безопасност са адекватни. Трафикантите се насочват към центрове за настаняване на мигранти.
Кой?	Центрове за настаняване; частни охранителни фирми; имиграционни власти; органите за убежище; услуги за закрила на детето; полицията; НПО; адвокати.
8. Осигуряване на достъп до професионално обучение и достойни работни места	
Какво?	Тийнейджърите и възрастните в страната на дестинация трябва да имат достъп до професионално обучение и работа, с мерки за насърчване на тяхната интеграция на пазара на труда. Хората, които работят неправомерно, трябва да имат достъп до правосъдие и защита, ако страдат от трудови нарушения или експлоатация.
Защо?	Хората са по-устойчиви на трафик, когато се обучават или имат добра работа.
Кой?	Центрове за професионално обучение; образователни институции; служби по заетостта; инспектори по труда; имиграционни власти; органите за убежище; полицията; работодатели; профсъюзи; НПО.

Препоръки за защита на жертвите на трафик

9. Подпомагане на органите за убежище да идентифицират жертви на трафик	
Какво?	Включване на идентифицирането на уязвимости и насочването на потенциални случаи на трафик в процеса на предоставяне на убежище. Лицата, които в резултат на трафика имат право на международна закрила, да имат достъп и до двата механизма за защита. Жертвите на трафик, които нямат право на международна закрила, да получат разрешение за пребиваване като жертви на трафик.

Защо?	Процедурата за предоставяне на убежище дава възможност за идентифициране на уязвимости към трафик, което може да увеличи идентификацията на жертви сред кандидатите за убежище и да гарантира достъп до защита и правосъдие.
Кой?	Органите за предоставяне на убежище; органи на ЕС, включително ЕСПОУ; работещите срещу трафика; мигрантски общности; международни организации.
10. Изграждане на капацитета на работещите срещу с трафика за идентифициране на жертви на трафик сред мигрантите	
Какво?	Осигуряване на специализирано обучение и въвеждане на процедури, за да се гарантира, че мигрантите и кандидатите за убежище, които са потенциални жертви на трафик, са идентифицирани и насочени към съответните услуги за защита.
Защо?	Работещите срещу трафика може да нямат връзка с органите за убежище и имиграция, за да идентифицират жертви на трафик. Ако тези институции си сътрудничат, повече жертви могат да бъдат идентифицирани и защитени.
Кой?	Работещите в сферата на трафика (държавни органи и НПО); органите за убежище; имиграционни власти; мигрантски общности; международни организации.
11. Подобряване на идентификацията и защитата на трафикираните мъже и момчета	
Какво?	Гарантиране на информираността, обучението и ресурсите на работещите срещу трафика, за да се идентифицират трафикирани мъже и момчета, както и жени и момичета, за да се осигури защита на жертвите и преследване на трафикантите.
Защо?	Мъжете и юношите са пренебрегвани в работата срещу трафика, което означава, че те не са идентифицирани като жертви и нямат достъп до защита и правосъдие.
Кой?	Социални работници; НПО; центрове за настаняване; инспектори по труда; полиция; прокурори; съдии; мигрантски общности; служители на граничната и бреговата охрана.
12. Прилагане на разпоредби за ненаказуемост на мигранти, жертви на трафик	
Какво?	Гарантиране, че хората, които са били трафикирани с цел превеждане на мигранти и други престъпни дейности, не са наказвани за тези престъпления, чрез въвеждане на правни и административни мерки, и обучение на всички заинтересовани страни.
Защо?	Хората, които са превеждали мигранти или пренасяли наркотици в резултат на ситуацията на трафик, следва да не подлежат на наказателна отговорност.
Кой?	Европейски държави; органи на ЕС, вкл. координатора на ЕС за борба с трафика и Frontex; прокурори; съдии; имиграционни власти; органите за убежище; полицията; социални работници; НПО; СНПООН; ОССЕ; Съвет на Европа; ВКПЧООН.

13. Включване на специални мерки, свързани с идентифицирането на жертви сред мигранти, насочване, защита и преследване	
Какво?	Включване на специфични, адекватни мерки, свързани с контекста на мигрантите, в Националния и Транснационалния механизъм за насочване на жертви на трафик, които определят ролята и отговорностите на работещите в областта на убежището, миграцията и борбата с трафика. Създаване или укрепване на двустранни и многостранни механизми за идентифициране, защита, разследване и наказателно преследване между страните на транзит и дестинация и по маршрута.
Защо?	Мигрантите, които са жертви на трафик, не могат да бъдат идентифицирани или защитени поради липса на координация между органите за убежище, миграция и борба с трафика на национално и международно равнище.
Кой?	Национални механизми за насочване; имиграционни власти; органите за убежище; работещите срещу трафика; социални работници; НПО; полицията; прокурори; съдии; Европол; Интерпол; Евроюст; Frontex.

Препоръки за наказателно преследване на трафикантите

14. Разследване на предполагаеми случаи на превеждане на мигранти за индикации за трафик, експлоатация и насилие	
Какво?	Правоприлагащите органи да се концентрират върху случаи на трафик, експлоатация и насилие от страна на каналджии.
Защо?	Някои хора са устойчиви, когато използват услугите на каналджии, докато други са уязвими от тях. Правоприлагащите органи следва да се съсредоточат върху тежки случаи на каналджийство, включващи нарушения на човешките права и трафик.
Кой?	Гранична и брегова охрана; полиция; прокурори; съдии; Фронтекс; Европол; Интерпол
15. Борба с насилственото превеждане на мигранти като форма на трафик на хора	
Какво?	Предприемане на необходимите законови изменения и гарантиране, че работещите срещу трафика са информирани и обучени и разполагат с необходимите ресурси, за да идентифицират жертви на трафик, които са били принудени да превеждат мигранти, и да им предоставят закрила.
Защо?	Хора, принудени да превеждат мигранти, може да бъдат третирани като престъпници, а не като жертви на трафик и така те нямат достъп до закрила и правосъдие. Хората, които са ги трафикирали не са изправени пред съда.

Кой?	Европейски държави; органи на ЕС, вкл. координатора на ЕС за борба с трафика и Фронтекс; прокурори; съдии; имиграционни власти; органите за убежище; полицията; социални работници; НПО; СНПООН; ОССЕ; Съвет на Европа; ВКПЧООН; Комитет на ООН за правата на детето; Европол; Интерпол.
16. Борба с лишаването от свобода за изнудване	
Какво?	Да се предприемат необходимите правни изменения и да се гарантира, че работещите срещу трафика са обучени и разполагат с ресурси, за да идентифицират случаи на лишаване от свобода за изнудване и преследват извършителите.
Защо?	Случаите на лишаване от свобода за изнудване могат да отговарят на дефиницията на трафик. Хората, които са пострадали от това престъпление обикновено не се идентифицират като жертви, а извършителите не са изправени пред съда.
Кой?	Европейски държави; органи на ЕС, вкл. координатора на ЕС за борба с трафика и Frontex; прокурори; съдии; имиграционни власти; органите за убежище; полицията; социални работници; НПО; СНПООН; ОССЕ; Съвет на Европа; ВКПЧООН; Комитет на ООН за правата на детето; Европол; Интерпол.

Информация за връзка

За повече информация, моля свържете се с:

Д-р Клеър Хийли

Програма срещу трафика на хора

Международен център за развиване на миграционната политика (ICMPD)

Gonzagagasse 1

A-1010 Виена, Австрия

Тел: +43 1 504 46 77 2318

Факс: +43 1 504 46 77 2375

Имейл: claire.healy@icmpd.org

ICMPD 2019. Всички права запазени. Кратки раздели, не повече от два параграфа, могат да бъдат цитирани на оригиналния език без изрично разрешение, при условие че източникът е признат. Мненията, изразени в тази публикация, са само на автора.